

33. nedelja med letom Albert Veliki, škof Otroška nedelja 15. 11. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Leopolda Juharta in starše
Ponedeljek 16. 11. 2015 Marjeta Škotska	Ob 07.00 + Marijo Košir (1089)
Torek 17. 11. 2015 Elizabeta Ogrska	
Sreda 18. 11. 2015 Roman	Ob 17.00 za + Stanka Mlakarja (970)
Četrtek 19. 11. 2015 Matilda, redovnica	Ob 17.00 za + po namenu darovalca
Petek 20. 11. 2015 Edmund, kralj	Ob 17.00 za + Marijo Kotnik
Sobota 21. 11. 2015 Darovanje Device Marije	Ob 7.00 za + Maksa (obl.) in starše
34. nedelja med letom Kristus kralj vesoljstva Nedelja žena in mater 22. 11. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za +Petra Korošca in rodbino

1. V petek imamo redno **sejo ŽPS**. Vabljeni ste že k večerni maši, po maši ob 17.40 pa se bomo zbrali v župnijskih prostorih. Prosim za zanesljivo udeležbo. Župnijski svet ni le načrtovanje pastoralnega dela, ampak tudi duhovno srečanje in duhovna graditev župnijskega občestva.

2. Prihodnjo nedeljo, 22. 11. bo po obeh svetih mašah možno kupiti **adventne venčke**, ki jih bo pripravila Mladinska skupina in otroci. Prav tako pa jih bo možno kupiti tudi v nedeljo 29.11., ko je hkrati tudi 1. adventna nedelja. Cena enega venčka bo 5€. Naša mladina vam želi z adventnimi venčki sporočiti tudi to, da misli na vas in da si želi, da bi ob adventnem venčku tudi vi kdaj pomislili na njih vsaj s kakšno kratko molitvijo.

3. Prihodnjo nedeljo, 22.11. bo po obeh svetih mašah v veroučni učilnici možno kupiti »**vstopnice za Miklavževanje**«, prav tako bo to možno še v nedeljo, 29.11. po obeh svetih mašah.

4. Danes se začne **teden zaporov**, to je teden, ko naj v svoje molitve vključimo tudi tiste, ki se zaradi različnih vzrokov nahajajo v zaporih. Bodimo jim blizu preko molitve z upanjem, da jim bo zapor čas notranje poglobitve in iskanja tistega smisla življenja, ki temelji na večji odprtosti do Boga in bližnjega.

5. Iskrena hvala vsem drvarjem, ki ste v preteklem tednu spravljali drva iz gozda: Jože, Slavko, Samo, Milan, Peter in Marjan Pučnik, Anton Polegek, Jože Kovše, Vinko Rebernak, Dušan Podergajs, Oto Mihelag, Marijan Mlakar in Matjaž Pem. Iskren boglonaj! Iskrena hvala tudi za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto!

6. Prihodnjo nedeljo ste pevci vabljeni po maši na »cecilijevanje«.

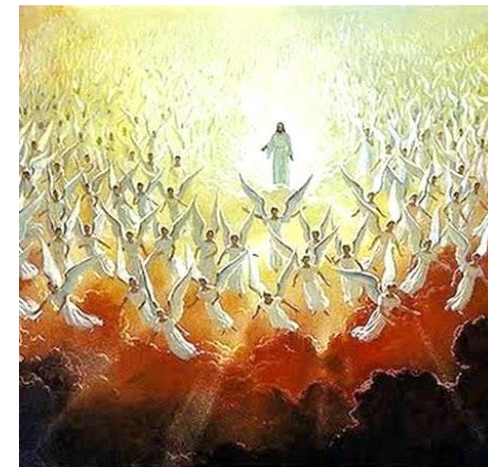
Papež Frančišek o družinski mizi:

Biti zbrani ob mizi ne pomeni samo skupaj uživati hrano, ampak prav tako vključuje podelitev čustev, pripovedi, dogodkov.

Kako je družina zbrana ob skupni mizi, na gostiji, je zanesljiv pokazatelj zdravih medosebnih odnosov. Če v družini kaj ni prav ali obstaja kakšna skrita rana, se to ob mizi takoj zazna. Družina, ki skoraj nikoli ne je skupaj ali pa se njeni člani za mizo ne pogovarjajo, ampak gledajo televizijo ali v pametni telefon, je bolj malo družina. Za mizo naj se pogovarja in se poslušajo, nobene tišine, ki je navadno tišina egoizma. Obudimo navado družine, ki se z veseljem zbira ob domači mizi.

Mati papeža Frančiška

Frančišek pravi: Spominjam se, kako so moja mama nekoč vprašali, katerega izmed otrok – pet nas je bilo – ima najraje. In odgovorila je: moji otroci so kot prsti na moji roki, če se zbudem v enega, je tako, kot bi se zbudla v vse. Mati ljubi svoje otroke, kakršni so. In v družini so otroci ljubljenej takšni, kakršni so. Nikogar se ne zavrača.

Tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblakih z veliko močjo in slavo. In takrat bo poslal angele in zbral svoje izvoljene od štirih vetrov, od konca zemlje do konca neba. (iz današnjega evangelija)

Razpored bralcev Božje Besede

33. nedelja med letom Otroška nedelja 15.11.2015	7.00 1. berilo: Martin Juhart 2. berilo: Jože Pliberšek	10.00 OTROCI
KRISTUS KRALJ Nedelja žena in mater 22.11.2015	7.00 1. berilo: Albin Pučnik 2. berilo: Kristina Štrnad	10.00 1. berilo: Pavlica Pučnik 2. berilo: Marjana Pučnik
1. Adventna nedelja 29.11.2015	7.00 1. berilo: Mira Rubin 2. berilo: Jože Pliberšek	10.00 1. berilo: Žan Pem 2. berilo: Urška Flis

Svetnik tedna – sveta Elizabeta Ogrska (Turinška)

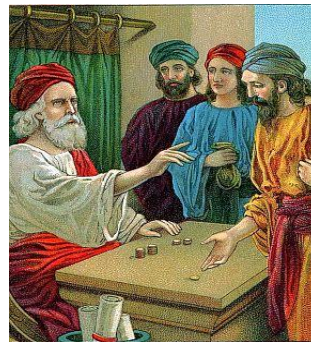
Elizabeta se je rodila leta 1207 madžarskemu kralju Andreju II. (verjetno na Madžarskem) in materi Gertrudi, ki je imela obsežno zemljiško posest na naših tleh s sedežem v Kamniku. Že štiriletno so jo zaročili s sinom turinškega deželnega kneza, Ludvikom IV., in jo poslali na dvor v Turingijo. Ko je bila stara štirinajst let, so priredili razkošno svatbo. Zgodilo se je nekaj na videz nemogočega: zakon je bil nadvse srečen. V nekaj letih je Elizabeta podarila življenje trem otrokom. Najmlajšega, rojenega leta 1227, oče ni več doživel. Ludvik IV. je namreč umrl 11. septembra 1227 v začetku križarske vojne pod cesarjem Friderikom II. v Otrantu v Apuliji. V teh kratkih šestih letih zakona z Ludvikom IV. je Elizabeta vso svojo pozornost in ljubezen posvečala družini in najrevnejšim v družbi. Skrbela je za pomoči potrebne. Pred vsemi napadi plemstva, ki jim je bila izpostavljena zaradi svojega popolnoma nedvornega obnašanja, jo je branil njen globoko verni in po srcu dobri mož Ludvik. Ko je Ludvik IV. umrl, je bila Elizabeta, ki je ostala brez sleherne obrambe, ostro kaznovana za svoje "prestopke". Zdaj so bili na potezi njeni zavistneži, ki so uživali

v svojem zmagoslavju. Ludvikov brat Raspe je prevzel oblast v Turingiji in je svoji svakinji takoj na začetku postavil pred izbiro: ali se bo prilagodila dvornim navadam ali pa bo izgubila vse premoženje, ki ji je kot vdovi pripadalo, in bo morala zapustiti Wartburg. Elizabeta ni omahovala. Hrupnosti in zapravljenosti na dvoru se ni hotela in ni mogla prilagoditi, zato pod pogoji, ki ji jih je postavil Henrik Raspe, ni mogla več ostati tam. Tako je s tremi majhnimi otroki zapustila Wartburg. S pomočjo odpravnine, ki jo je Henrik Raspe na zahtevo nekaterih sorodnikov izplačal mladi vdovi, je dvajsetletna Elizabeta v Marburgu v Hessnu ustanovila bolnišnico. Tam je negovala bolnike, ki jih niso hoteli sprejeti nikjer drugje. Elizabeta je to bolnišnico poimenovala po sv. Frančišku, svojem velikem vzorniku. Leto dni pozneje, leta 1228, se je zgodilo nekaj, kar se zdaj mnogim zdi nerazumljivo. Elizabeta je oddala svoje otroke, vstopila kot tretjerednica v Frančiškov red in na veliki petek naredila zaobljube. Dokončno se je odpovedala svetu, s svojim življenjem je hotela pomagati, da bi se uboštvo uveljavilo kot najvišja krepost. Njena edina želja je bila, da bi nosila križ kot Kristus, križ trpljenja in samoponiževanja. Elizabeta Turinška je umrla 17. novembra 1231, izčrpana od skrbi in sočutja za druge - nikakor ne zase. Dva dni pozneje, 19. novembra, so jo pokopali v bolnišnici sv. Frančiška v Marburgu. Alban Stolz, profesor pastoralne teologije, je napisal njen življenjepis z naslovom Križana usmiljenost, ki je bil leta 1923 preveden tudi v slovenščino. Na njenem grobu so se v letih po njeni smrti dogodili nešteti čudeži.

Pripravila: Martin Juhart, župr. Slavko Krajnc; www.liturgija.si/zupnija-prihova/oznanila

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJA BL. DEVICE MARIJE VNEBOVZETE NA PRIHOVI.

33. nedelja med letom

Albert Veliki, škof

Otroška nedelja

15. 11. 2015 – 22. 11. 2015

Papež Frančišek: Edina večna lepota je lepota Boga.

O tem govori tudi psalm, ki pravi: *»Nebesa razglašajo Božjo slavo«* (Ps 19,2). Človekov problem pa je, da se pogosto klanja tistemu, kar je samo odsev nekega sijaja, ki bo nekega dne prav tako ugasnil. Ljudje se zaustavijo pri lepoti, ne da bi šli onkraj. *»Presunjeni so ob moči in energiji teh stvari. Ne pomislijo pa, kako je šele močan njihov vladar, saj jih je ustvaril On, ki je izvor in tvorec te lepote.«* Gledati mnoge lepe stvari, ne da bi pomislili na njihov konec, je po Frančiškovih besedah malikovalstvo. In vsi smo v nevarnosti, da podležemo malikovavstvu, navezanosti na tukajšnje lepote brez misli na Boga.

Druga nevarnost je malikovalstvo navad, zaradi katere srce postane gluho. Papež Frančišek jo je pojasnil z Jezusovimi besedami (Lk 17,26-37). Jezus govori o ljudeh v Noetovih dneh in o tistih v Sodomi: *»jedli so in pili, se ženili in se možile«*, ne da bi skrbeli za kaj drugega, vse dokler niso prišli potop, ognjeni in žveplov dež in s tem popolno uničenje.

Papež je nadaljeval, da je vse navada. *»Živimo, ne da bi mislili na zaton tega načina življenja.«* To je brezbožnost: *»Biti navezani na navade, ne da bi pomislili, da se bo tudi to končalo.«* Cerkev pa nas usmerja, da gledamo na konec teh stvari. Tudi navade lahko postanejo bogovi in dodal: *»Kakor bo lepota končala v neki drugi lepoti, tako bo naša navada končala v večnosti, v neki drugi navadi. To je Bog.«* Pogled je vedno treba usmeriti onkraj, na *»končno navado«*, na edinega Boga, ki je *»onkraj konca ustvarjenih stvari«*.